

Publicerad 2013-12-20 14:12 av Bo Himmelsbåge

GLITTERGONDOL

Kristaller klinga i vinden

från fören av en isig

gondol

Den är fastfrusen i

midvintermörker

på sin resa utan mål

Har frusit fast

i en grotta

i sin frusna otillräcklighet

på sin färd genom Tiden

mot ett mål som ingen vet

Utanför skiner solen

på var kristall

glänser början på en tår

Kanske den kan gråta sig bort

från sitt frusna hjärtasår

mot värmen

i en avlägsen

hägrande vår

Kvar i grottan

finns blott intet

ett namn

ingen vet

när den seglar på

glitterviken

till ett annat land

en annan planet

Den har lämnat sin

mörka grotta

dess toner

av brustna illusioner

i reliefer av

blånande

klingande is

Glider nu befriad

en våg av

hopp

värme

kärlek

mot en Stjärna

i sky av ånga

vatten o dis

Där i värmen

kan dess frusna

hjärta förångas

till rök

i vårens milda bris

Det som förr var kallt

vasst o hårt

är nu mjukt

droppande

i vårens första

regn o dis

Ömt den kysser

rosens

sprickande

svällande

knopp

o väcker

den med

fukten av

sin tinade

kropp

Den blir till en

bäck

en fors

en å

Ohh ljuvlig närhet

smälter samman

de två

Sakta förenas

o blir till en

blomma

en doft

ett sus

Stiger mot himlen

en rök

en bölja

en sång

i vårens

första

Kärleksrus

*

*

*

© Bo Himmelsbåge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten